

Z OBSAHU

Šest slavných finále a české hrdinky	(6–10)
MS do 16 let	(12–13)
Bára a její tenisová pohádka	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha: Fiftýn plus	(I–XXVIII)
Zajímavosti ze světa	(18–20)
Můj příběh: Naomi Ósakaová	(21–23)
Slavný pohár třikrát jinak	(24–25)
Před 40 lety: Premiéra Světové skupiny	(26)
Za oponou	(28–29)
Trenér: Marek Michalička	(30)
Dialog s Davidem Škochem	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 29. 10. 2021

Na titulu: BARBORA KREJČÍKOVÁ,
opora českého týmu
v Billie Jean King Cupu

Snímek: ČTS/sport.pics.cz/PAVEL LEBEDA

32. ročník, listopad 2021

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98.

Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,

P. O. Box 72, 225 72 Praha 025
Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90
predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz

Objednávky a předplatné pro SR přijímá také T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398

e-mail: burians@volny.cz
Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

Za tenisovou kariérou Rogera Federera se pomalu zatahuje opona, všem, kdo mají rádi tenis, bude chybět. V polovině října, po téměř pěti letech poprvé vypadl šampion dvaceti Grand Slamů z nejlepší desítky, klesl z deváté na jedenáctou příčku. 9 a 11, dvě čísla, pro tenisové kariéry určitě veledůležitá. Ani bulvár si nevšiml, že Švýcar už chybí v Top Ten, jeho samotného však muselo píchnout u srdce. Někdo řekne, je to jedno, stejně si na něj už za chvíli nikdo nevzpomene, jeho příznivci budou naopak hodně hlasitě oponovat – Federer je instituce světového sportu, nedá se na něj zapomenout, už nikdy nemusí vzít raketu do ruky a pořád bude nesmrtelný.

V podvědomí jsem si vzpomněl na školní výlet do Prahy, vešli jsme tehdy s paní učitelkou do hlediště Národního divadla, ještě dnes cítím ten zatuchlý odér, pak ale všechno přebil pohled na Hynaisovu oponu. Z toho pocitu jsem žil dlouho. Nemusel jsem vidět žádného herce, ani opona se zvednout nemusela, nikdo nemusel na forbínu, Hynais mě okouzlit. A Federer? Ten už taky nikdy nikam nemusí a až za hodně desetiletí přijde jeho čas, bude sedět v tenisovém nebi na V.I.P. obláčku, navíc ve čtvrti, kde při procházce potká třeba Alberta Einsteina, Kryštofa Kolumba, Napoleona, na lavičce tam bude posedávat Shakespeare. Prostě elita světa. A těm, co nyní křehovitě vypískli, že je to šílené a bláznivé srovnání, jen připomenu, že Federer byl v tom svém, co dělal – geniální jako ti, které tam nahoře bude potkávat. Hrdinové svět nedělí, jejich život svět spojuje.

Kde mají kořeny tihle géniové? Jsou silní, mají poslání kráčet dějinami, nemusejí se ohlížet na režimy a každým odžitým dnem přesvědčují, že jednou navždy vkročí do velkých encyklopedií. Kde a komu se rodí? Mohou být jen kousek od nás, určitě jsou pracovitější, houževnatější, dobře vědí, že nemohou od světa hltavě brát, ale musí mu dávat víc než ostatní, aby si jich svět všiml. Najednou jsou úspěšní, slavní, lepší než my. Většinou jim hloupě závidíme a ani jim netleskáme, i když to ostatní skandovaně dělají. A jen tak mezi řečí – i Federer byl přítom jako kluk mnohdy umíněným a uplakaným spratkem... Ano, umíněným, a to mu zůstalo.

„Tlak je něco výjimečného, nemusí ho zažít každý, je však třeba se k němu prorvat. A kdo chce být dokonalým profesionálem, musí se s ním naučit žít,“ řekl před časem Novak Djokovič. „Mám dost zkušeností, abych šel na kurt a hrál nejlépe, jak umím.“ Konstatoval krátce před tím, než měl na nedávném US Open využít šanci a jako první muž v historii získat Golden Slam. Vyhrát v jednom roce všechny turnaje velké čtyřky, k tomu olympiádu, což se dosud povedlo jen Němce Steffi Grafově před třiatřiceti lety v Soulu. A jak to v New Yorku dopadlo, víme všichni. Ale pozor, průzkumy pak ukázaly, že závisivý svět Srbovi tenhle úspěch stejně moc nepřál.

Jak se tedy vstupuje do tenisového světa? Jak velké má hranice? Dohlédneme na ně? Kdo talentované děti do složitých tenisových bouří povede za ruku? Kdo si přeje, aby vyhrávaly a nezapomněly si dát do kapes dostatek kapesníků na utírání slz? Všichni to dobře víme, v Čechách tyhle obětavce považujeme za samozřejmé.

Rád a pro bázlivé připomínám – tenis je spravedlivý a zázrakům moc šancí nedává. A když už, tak to musí být takový úspěch, který se nám navždy vryje do podvědomí a nedá se na něj zapomenout. Ale už dobře víme, že v jedenadvacátém století má každé vítězství jinou cenu, svět je složitější, bloudíme v něm a příznejme si, ne všichni chtějí sportu obětovat celou svou osobnost. Stále však máme zapálené rodiče, kteří vedou své děti ke sportu a přinášejí velké oběti, máme obětavé trenéry, dostatek výborných klubů a hlavně dokonalý, Kaderkou před pětadvaceti lety vytvořený, systém péče o talenty. O podmínky a budoucnost se český tenis určitě bát nemusí, spíše

se radujeme z toho, když si děti ještě vezmou raketu do ruky a do tašky ledabyle pohodí mobilní telefon a nějakou dobu ho nehledají. A my? Přestaňme se už konečně ptát sociálních sítí, jak máme žít, uvědomme si, že nám položumpu pravdu nikdy neřekne a cestu nahoru neukáže. A můžeme jen to, co je opravdu možné a ne, co si bláznivě přejeme a o čem sníme.

Ano, český tenis nabízí všechno, pro ty supernáročné a nesoudné rodiče přidám – skoro všechno a určitě se ptáte, proč nemáme mezi mladými stejné hvězdy jako Češky, které září ve WTA. Next Gen ATP Finals, čtvrtý ročník tenisových nadějí do 21 let se bude konat v polovině listopadu v Miláně, sedm nejlepších mladíků sezony 2021, k tomu jedna volná karta a věřte, těžko se hledá odpověď, proč tam opět nebude ani jeden Čech, i když Lehečka s Macháčem do poslední chvíle čekali, že na ně zbyde místo. Je bláznivé se ptát, proč se Jannik Sinner, Félix Auger-Aliassime či Carlos Alcaraz nenarodili třeba v Příbryslavi či někde jinde u nás a nyní by měli za jménem ČR. Proč ne? Česká společnost prostě nenabízí konkurenční prostředí, které žene dopředu. Připomínat věty o pracovitosti jsou v čase, kdy se slova inflyce či krize brzy objeví snad i ve Večerníčku – taky zbytečné, ale jedno za otázkou stojí – jsme opravdu tak pracovití, jak si to hektický a náročný svět žádá? Je česká povaha tak úporná, aby se vydala do boje s nejlepším tenisovým světem? Nenabízí nám někdy úlisné čecháčkovství spíše pohodlné křeslo, a ne zpacená záda? Věřte, covid nás všechny poznamenal, i když si vtoukáme do hlavy že ne, přelom tisíciletí nás navíc naučil lenosti a pohodlí, nebráníme se jim, máme se dobře a kdo říká něco jiného – sám sobě lže. Svět se nám otevřel, je třaskavější, mejl už ho vždycky předběhne a ošidit se nedá. Švejkovský humor se ztratil v pilinách šapita venkovského cirkusu. Přesně tak to je. A hledat si v tomhle světě místo? Federer to dokázal, i když ho dvě čísla 9 a 11 určitě hodně mrzela...

P. S. 1

Rád bych připomenul ještě jeden příběh, stal se pět let zpátky, Češky získaly v šesti letech pátý pohár a Kaderka po vítězném zápase ve Štrasburku říkal šéfovi světového tenisu Davidu Haggertymu, že by se Fed Cup měl přejmenovat na Czech Cup. Ten se tomu ani nesmál, jen uznale pokyvoval hlavou. Díval se na tradiční české fedcupové kolečko, které se rozpustilo roztočí ve chvíli, kdy krátce předtím zazní – hra, sada, zápas, Česká republika.

A fedcupová Praha nedávných dní? Neptejme se na výsledky Billie Jean King Cupu, ale budme hrdí na to, co dokázal český tenis a jeho organizační nadšení. Škoda, tihle šampioni, mnohdy bezejmenní, se na podstavce poháru neryjí...

P. S. 2

Barboře Strýcové se narodil syn Vincent, oznámila to na začátku října na sociálních sítích. „Vždycky jsem chtěla být maminkou. Kam se na to hrabou všechny Grand Slamy, Wimbledon a olympiády. Nechci to shazovat, ale pro mě je nejdůležitější být mámou a mít jistotu, že je dítě zdravé. Jak to ostatně mají všechny maminky,“ prohlásila.

Barbora byla vždy ve svých sděleních až otevřeně kategorická, a kdo by si myslel, že bývalá světová deblová jednička ve vteřině zapomněla, jak chutná wimbledonská sláva, ten se mýlí. Jen je už prostě v jiné roli...

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.

tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice
Tel.: +420 577 926 206-8
Fax: +420 577 925 662
Mobil: +420 737 259 370
E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí
mimo subjektů uvedených v tiráži
i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,
e-mail: smidaak@gmail.com
a T/Production, s. r. o.,
e-mail: s.burian@seznam.cz